

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖ

NUTARIMAS

**DĖL LIETUVOS RESPUBLIKOS KONKURENCIJOS ĮSTATYMO NR. VIII-1099
6 STRAIPSNIO PAKEITIMO IR PAPILDYMO ĮSTATYMO PROJEKTO NR. XIIIIP-3184**

2019 m. d. Nr.

Vilnius

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos Seimo statuto 138 straipsnio 3 dalimi ir atsižvelgdama į Lietuvos Respublikos Seimo valdybos 2019 m. vasario 27 d. sprendimo Nr. SV-S-1100 „Dėl įstatymų projektų išvadų“ 3 punktą, Lietuvos Respublikos Vyriausybė **n u t a r i a**:

Nepritarti Lietuvos Respublikos konkurencijos įstatymo Nr. VIII-1099 6 straipsnio pakeitimo ir papildymo įstatymo projektui Nr. XIIIIP-3184 (toliau – Įstatymo projektas) dėl šių priežasčių:

1. Lietuvos Respublikos Konkurencijos įstatymo (toliau – Konkurencijos įstatymas) 1 straipsnio 3 dalyje įtvirtinta, kad šiuo įstatymu siekiama Lietuvos Respublikos ir Europos Sąjungos konkurencijos santykius reglamentuojančios teisės suderinimo. Atsižvelgus į tai, Konkurencijos įstatymo 6 straipsnyje *mutatis mutandis* yra įtvirtintos Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (OL 2016 C 202, p.1) (toliau – SESV) 101 straipsnio 3 dalies nuostatos, kurios gali būti pagrindas nukrypti nuo SESV 101 straipsnio 1 dalies nuostatų dėl draudžiamų susitarimų taikymo. Atitinkamai SESV 101 straipsnio 3 dalyje ir Konkurencijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta, kad išimtis gali būti taikoma, jei įmonių susitarimai, asociacijų sprendimai ar suderinti veiksmai atitinka visas keturias sąlygas: 1) padeda tobulinti prekių gamybą ar paskirstymą arba skatinti technikos ar ekonomikos pažangą; 2) kartu sudaro sąlygas vartotojams sąžiningai dalytis gaunama nauda; 3) atitinkamoms įmonėms nenustato jokių apribojimų, nebūtinų šiems tikslams pasiekti; 4) nesuteikia tokioms įmonėms galimybės panaikinti konkurenciją didelei atitinkamų produktų daliai. Taigi, SESV 101 straipsnio 3 dalis numato baigtinį sąrašą sąlygų, kurios gali būti pagrindas nukrypti nuo SESV 101 straipsnio 1 dalyje įtvirtintų nuostatų taikymo.

Atkreiptinas dėmesys, kad Europos Sąjungos Teisingumo Teismas savo praktikoje yra pažymėjęs, kad siekiant išvengti aiškinimo skirtumų Europos Sąjungos konkurencijos teisės perimtos nacionalinės teisės aktų nuostatos ar sąvokos turėtų būti aiškinamos vienodai, kad būtų užtikrintas kuo didesnis teisinis saugumas ir panašios konkurencijos sąlygos visiems ūkio subjektams.

Atsižvelgiant į tai, darytina išvada, kad Įstatymo projektu siūlomas Konkurencijos įstatymo 6 straipsnio pakeitimas neatitinka SESV 101 straipsnio 3 dalyje įtvirtintų išimties taikymo nuostatų. Konkurencijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalį papildžius siūloma nauja išimties sąlyga, atsirastų Europos Sąjungos konkurenciją ribojančius susitarimus reglamentuojančių nuostatų ir atitinkamų Lietuvos Respublikos nacionalinių teisės nuostatų neatitikimas.

2. Pažymėtina, kad šiuo metu ir nesant Įstatymo projekto 1 straipsniu keičiamo Konkurencijos įstatymo 6 straipsnio 1 dalyje siūlomos įtvirtinti išimties, darbdaviai ir darbuotojai gali sudaryti kolektyvines sutartis dėl tam tikros ūkio šakos darbuotojų darbo sąlygų gerinimo. Lietuvos Respublikos darbo kodekso (toliau – Darbo kodeksas) 182 ir 183 straipsniuose įtvirtinta, kad darbdaviai turi teisę be jokių apribojimų steigti darbdavių organizacijas, dalyvauti kolektyvinėse derybose ir sudaryti kolektyvines sutartis, plėtoti darbdavių organizacijų politiką, teikti pasiūlymus valstybės ir savivaldybės institucijoms, profesinėms sąjungoms ir jų organizacijoms dėl teisės aktų

darbo, ekonominiais ir socialiniais klausimais priėmimo, pakeitimo ar panaikinimo. Atsižvelgus į nurodytų Darbo kodekso normų turinį, darytina išvada, kad esamas teisinis reguliavimas sudaro sąlygas darbdavių ir darbuotojų interesams atstovaujančioms organizacijoms nacionaliniu, šakos ir teritoriniu lygmeniu plėtoti socialinį dialogą sudarant kolektyvines sutartis, kuriomis būtų gerinamos tam tikros ūkio šakos darbuotojų darbo sąlygos. Šiame kontekste svarbu pabrėžti, kad tuo atveju, kai kolektyvinės sutartys yra skirtos išimtinai darbuotojų užimtumo ir darbo sąlygoms pagerinti, jos nepatektų į Konkurencijos įstatymo 5 straipsnio taikymo sritį, tačiau kiekvienu atveju atskirai turėtų būti išsamiai įvertinta, ar konkrečios sutarties tikslas ir pobūdis leidžia ją visa apimtimi priskirti prie sutarčių, kurios iš tiesų objektyviai gali užtikrinti darbuotojų užimtumo ir darbo sąlygų pagerinimą ir pateisinti, kad tokiems veiksams nebūtų taikomi konkurencijos reikalavimai.

Ministras Pirmininkas

Ekonomikos ir inovacijų ministras

Ekonomikos ir inovacijų ministras
Virginijus Šmėgvičius

Ekonomikos ir inovacijų ministerijos
Strateginio planavimo ir veiklos organizavimo
departamento Asmenų aptarnavimo ir
dokumentų valdymo skyriaus redaktorė

Roma Sabaliauskaitė

Ekonomikos ir inovacijų ministerijos
Teisės departamento
direktorė

Rūta Jovaišienė

2019-04-01

2019-04-01